

Muž, který se staral o domácnost

Norskou lidovou pohádku přeložil: Vojtěch Hrubý

Byl jednou jeden muž, který byl tak mrzutý a nikdy se mu nezdálo, že žena doma dělá dost. Tak přišel jednou večer domů ze senoseče a klel, až se z něj kouřilo.

„Můj drahý, nebuď tak rozzlobený,“ řekla žena, „zítra si práci vyměníme; já půjdu se sekáči a ty se můžeš starat o dům.“ S tím byl muž spokojený a byl tomu rád.

Brzy z rána vzala žena kosu na záda a šla ven sekat. Muž se dal do starání o domácnost. Nejprve chtěl tlouct máslo. Když chvíli tloukl, dostal žízeň a šel do sklepa nalít si pivo. Když naléval pivo do džbánu, uslyšel, že se prase dostalo do světnice. Vyrazil co nejrychleji ze sklepa se zátkou v ruce a chtěl dohlédnout na prase, aby nepřevrhlo dížku. Ale tu uviděl, že ji prase už porazilo a mlaskalo smetanu, která tekla po podlaze. Byl tak rozzlobený, že zapomněl na soudek piva, spěchal k praseti, jak jen mohl. Chytil ho až u dveří a nakopl ho tak, že zůstalo ležet na místě. V tom ho napadlo, že má stále v ruce zátku. Ale když přišel do sklepa, soudek piva už byl prázdný.

Šel znovu pro smetanu. Naplnil dížku a dal se do tlučení, protože chtěl mít máslo k obědu. Když chvíli tloukl, napadlo ho, že kráva stojí ještě v chlévě a zatím nedostala ani vodu ani trávu, i když už byl dlouho den. Myslel, že by bylo zdoluhavé jít s ní na pastvinu. Nechá ji tedy pást nahoře na střeše, myslel. Dům měl totiž drnovou střechu, kde rostla vysoká dobrá tráva. Dům stál na strmém kopci a kdyby položil prkno ke střeše, myslel si, dostal by krávu nahoru. Ale dížku se neodvážil pustit, protože jeho malé dítě se plazilo a lezlo po podlaze a mohlo by ji převrhnout. Tak vzal dížku na záda. Ale tu měl dát krávě napít, než ji pustí na střechu. Vzal tedy vědro a chtěl nabrat vodu ze studny. A jak se nahnul přes okraj studny, vytekla mu smetana za krk.

Už se blížil čas obědu a stále ještě neměl dost másla. Tak myslel, že uvaří kaši a pověsil hrnec s vodou nad ohniště. Když to udělal, vzpomněl si, že by kráva mohla utéct ze střechy a zlomit si vaz. Šel tedy nahoru a přivázal ji. Jeden konec provazu uvázal krávě kolem krku, prohodil provaz komínem a přivázal ke své noze, protože voda v hrnci se už vařila a musel připravit kaši. Když to dělal, spadla kráva ze střechy a vytáhla ho nahoru komínem. Tam se muž zasekl a kráva visela u stěny mezi nebem a zemí a nemohla ani nahoru ani dolů.

Žena čekala a čekala, až ji muž přijde zavolat k obědu. Ale čas se vlekl a nic se nedělo. Nakonec myslela, že už čeká příliš dlouho a vydala se domů. Tam uviděla, jak kráva ošklivě visí ze střechy, a hned kosou přeřízla provaz. V ten okamžik muž spadl komínem a když žena přišla do světnice, stál na hlavě v hrnci kaše.